

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Χωρικοί ἐκ τῶν πέριξ, ἀνὴρ καὶ γυνή, ἴσταντο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου καὶ ἀπεθαύμαζον τὰς ἐκεῖ ἐκτεθειμένας εἰκόνας.

Ἄφου ἐφ' ἱκανὴν ὥραν περιεργάσθησαν αὐτάς, παριστάμενός τις ἀκούει τὴν γυναῖκα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν ἄνδρα.

— Κάλε Μῆτρο, αὐτοὶ ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν δουλειὰ νὰ κάνουν, καὶ κάθονται καὶ ζουγραφίζουν οὐλα τοῦτα τὰ πρόσωπα; . . .

* *

Ἄ Μ***, ἄνθρωπος ἀγαπῶν νὰ φιλοσοφῇ ἐπὶ τῶν τοῦ βίου, ἔκαμε τὴν διαθήκην του, δι' ἧς κληροδοτεῖ ὀλόκληρον τὴν μεγάλην περιουσίαν του εἰς τὴν σύζυγόν του, πρὸς τὴν ὁποίαν παραβλομένη ἢ μακαρίτις Ξανθίππη θὰ ἦτο ἄγγελος.

— Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐσκέπτετο ὁ Μ***, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὐρεθῇ τοῦλάχιστον ἓνας ἄνθρωπος κατόπιν, ὁ ὁποῖος νὰ λυπηθῇ διὰ τὸν θάνατόν μου!

* *

Ἡ Κυρία καταλαμβάνεται αἰφνης ἀπὸ τὴν ιδεάν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ θέατρον.

Ἄ κύριος ἀρνεῖται κατηγορικῶς.

Ἐντεῦθεν ταραχὴ, θυμὸς τῆς κυρίας, τελειῶνων μὲ νευρικὴν κρίσιν. Μετὰ εἴκοσι λεπτὰ ἡ κρίσις παρέρχεται, ἡ κυρία εὐδοκεῖ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις της.

— Δόξα τῷ Θεῷ, λέγει ὁ σύζυγος, σήμερα εἶσαι ἀξίεραστος ἢ κρίσις ἐπέρασε πολὺ γλήγορα.

— Καθόλου, καθόλου, ἀποκρίνεται ἡ κυρία ἔξικουράζουμαι ὀλίγον . . . τώρα βλέπεις πῶς θὰ ξαναρχίσῃ!

* *

Ἐν τῇ πλατείᾳ.

— Ἀλήθεια, τί κάμνει ὁ Σ*;

— Ὑπανδρεύθη, τώρα δέκα ἡμέρας.

— Πῶς! Ὑπανδρεύθη! Τί λὲς, ἀδελφέ; . . . Κι' ἐγὼ ὅταν τὸν ἄφησα, τὰ εἶχε τόσο σωστά!

* *

Ἐν συναναστροφῇ.

— Καὶ εἶνε εὐμορφῇ;

— Ὅχι ἄσχημῇ.

— Τί προῖκα;

— Ἐκατὸ χιλιάδες φράγκα.

— Καὶ ἔς τὰ ἔδιδαν ὅλα ἀμέσως;

— Εἴκοσι χιλιάδες μόνον ψευτογελάσματα.

— Καὶ τὴν ἀγαπᾷς; . . .

— Πέντε φορὰς περισσότερο!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ πρόδος, ἔστω καὶ ἡ βεβαιότερα, βραδέως ἐπιτυγχάνεται, διότι τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα ἀπαιτοῦσι χρόνον· ἀνάγκη δὲ νὰ εὐχαριστηθῶμεν προβαίνοντες βῆμα πρὸς βῆμα μεταφορικῶς ὡς

καὶ πραγματικῶς. Ὁ δὲ Μαῖτρος λέγει ὅτι «Πρώτιστος ὄρος τῆς ἐπιτυχίας εἶνε ἡ τέχνη τοῦ περιμένειν». Πρέπει νὰ σπείρῃ τις ἵνα θερίσῃ, καὶ πολλάκις πολὺν καιρὸν νὰ περιμένῃ ἀροούμενος εἰς τὴν μέλλουσαν καὶ ὑπομονητικὴν ἐλπίδα διότι ὁ μᾶλλον ἄξιος ὑπομονῆς καρπὸς συνήθως βραδέως ὠριμάζει· Ἄλλὰ, κατ' ἀνατολικὴν τινα παροιμίαν, ὁ χρόνος καὶ ἡ ὑπομονὴ μεταβάλλουσι τὸ φύλλον τῆς συκαμίνεας εἰς μέταξαν». (Σμάγλις).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, σοφὸς τις φυσιοδίφης ὑπέδειξε νέον μέσον πρὸς προμήθειαν ὕδατος κατὰ τὰς ἐρήμους ἐκτάσεις, καθ' ἃς οὔτε πηγὴν οὔτε φρέαρ ἀπαντᾷ τις. Ὁ φυσιοδίφης οὗτος παρουσίασεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν νέον τι εἶδος χειρσαίας χελώνης, συλλεθθεῖσης εἰς Cajou Pass, κατὰ τὴν ἐπαρχίαν San Bernardino, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐποιήσατο γενικὰς τινὰς παρατηρήσεις, ὅχι τόσῳ γνωστὰς, ἀφρώσας τὰ περιεργα ταῦτα εἶδη τῶν χελωνοειδῶν.

Ἡ καλλιφορνιακὴ αὕτη χελώνη, ἣτις εἶνε ὀγκωδεδστάτη, εὐρίσκεται κατὰ τὰς ἀνύδρους ἐπαρχίας τῆς Καλλιφορνιας καὶ τῆς Ἀριζόνης. Ἀνατέμνων τις αὐτὴν εὐρίσκει ὅτι φέρει εἰς ἐκάστην πλευρὰν μεμβράνην προσηρμοσμένην εἰς τὸ ἔσωτερικὸν τοῦ ὀστράκου της, ἡ δὲ μεμβράνη αὕτη περικλείει ἀρκετὴν ποσότητα ὕδατος, ὅπερ, ὡς εἰκάζεται, προέρχεται ἐκ τοῦ χυμοῦ τοῦ γιγαντώδους κάκτου, δι' οὗ τρέφεται ἡ χελώνη αὕτη τῆς ἐρήμου. καθόσον ὁ κάκτος οὗτος περιέχει πολὺ ὕδωρ.

Εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχει ὕδωρ, καὶ ὅπου μόνον φυτὸν εἶνε ὁ κάκτος, διαμένει ἡ παράδοξος αὕτη χελώνη. Ὅποταν λοιπὸν ὁ ταξειδιώτης στερηθῇ ὕδατος, δύναται φονεῦν μίαν ἐξ αὐτῶν νὰ κορῆτῃ τὴν δίψαν του, ὅπερ καὶ πράττουσιν οἱ Μεξικανοί. Ἡ ὑδροφόρος χελώνη τῆς ἐρήμου προσβάλλεται ὑπὸ διαφόρων ζῴων διαφιλονεικούντων πρὸς ἄλληλα τὴν σάρκα καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς, καὶ πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν ἀλωπέκων, αἵτινες τὴν φονεύουσι, ἀναγκάζουσαι αὐτὴν νὰ στρέφεται ταχέως ἐπὶ ὄρις ὀλοκλήρους καὶ εἰς μεγίστας ἀποστάσεις.

Ἡμέραν τινα ὁ Βίκτωρ Οὐγκῶ, ἐμισθῶσεν ὄχημά τι ὅπως δι' αὐτοῦ μεταβῆ εἰς τινα ἐπίσκεψιν· ἐπιστρέψας διὰ τοῦ ὄχηματος οἴκαδς, ὁ Βίκτωρ Οὐγκῶ ἠθέλησε νὰ πληρώσῃ τὸν ἀμαξηλάτην, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη, ἀποκρινόμενος:

— Μὲ ἀρεῖ ἡ τιμὴ ὅτι εἶχα εἰς τὴν ἀμαξίαν μου τὸν Βίκτωρα Οὐγκῶ.

Καὶ εὐθὺς πλαταγίζει τὴν μαστιγὰ του καὶ ἀπομακρύνεται, ταχύτατα καλπάζοντων τῶν ἵππων του.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ Βίκτωρ Οὐγκῶ, μισθοῖ ἐκ νέου ὄχημά τι, ὅπερ κατὰ τύχην ἦτο τὸ ὄχημα, τοῦ ὁποίου ὁ ἀμαξηλάτης δὲν ἠθέλησε νὰ